

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ.

Цијена

За ЦРНУ ГОРУ на годину 4
фор., на по године 2 фор.За АУСТРО-УГАРСКУ БОС-
НУ и ХЕРЦЕГОВИНУ на год.
6 фор., на по год. 3 фор.За све остале земље годишње
10 фран. у злату, на по године
20 фран. у злату.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата плаћа се поштом
упутницом непосредно админи-
страцији „Гласа Црногорца“ на
Цетиње, или отплатити на по-
шту на коју драго пошту, а
коме је наручио, г. Петру Рама-
дановићу, к. и. агенту у Котор,
Дошле се плаћа уредничтву
Гласника се не враћају.За огласе плаћа се: за сваку
ријеч или за број од пет цифа-
ра по 2 новчића за први пут, а
за сваки даљи пут по 1 новчић.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВИЈЕСТИ.

— Њихова Краљевска Височан-
ства Књаз Насљедник и Књагиња
Милица отпутовали су у пењељу у
Бар, одакле су се у четвртак повра-
тили опет на Цетиње.

— Г. Константиновић, Књ. бу-
гар. дипломатски агент при нашем
Двору, који је био оболео, са свим
се опоравио. Гђа Константиновић,
супруга његова, повратила се у ери-
једу из Софије у пратњи њеног оца,
г. Дра Павловића.

— Г. Прендергаст, енглески
отправник послова, отпутовао је на
допуну. За вријеме његовог одсуства
заступати ће га г. Шипле у истом
својству.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД.

Цетиње, 21 септембра.

Од посјете руског адмирала Хил-
дебранда почеле су се разносити
разне вијести о руским војеним при-
премама дуж румунске обале, које
су међу тим најбоље оповргнуте
путовањем руског Цара у Данциг
у Француску. Раууије се, да су
те вијести биле наперене против
Русије, како је она тобоже нарушила
аустријско-руски споразум од год.
1897. тијем, што је посјетом адми-
рала Хилдебранда хтјела и Румунију
да излуче из пристаништа тројног савеза.
Лист генерала Комарова „Свјет“,
изnoseћи односе између Русије и Ру-
муније, говори о томе овако:

„Није тако давно било, кад је
румунски краљ са својим наслједни-
ком посјетио Петроград, чиме као да
хтједе подјетити да су Румуни били
руски савезници у пошљедњој вели-
кој војни на Балкану, и да су се са
Русима раме уз раме, а под запови-
јељу свога владара борили за осло-
бођење Бугарске. И бугарски књаз,
бавећи се пошљедњи пут у Буку-
реншту и предавајући румунском кра-
љу бугарски орден за храброст, спо-
мену је ту знамениту војну и кра-
љеву војничку врлине, које су дубоко
урезале његово име у историју и
срца румунског и бугарског народа.
— Али послје ове источно војне
много се што-шта измјенило. Биз-
марк је створио тројни савез и за
државе другог реда настаде иску-
шење да пристану уз тај савез. На
ово их је руководило и то што неке
велике државе нијесу показивале до-
вољно потребне сталности у својој
спољној политици, те тако њихови
сусједи почели да се поводе за трој-
ним савезом.

Видјели смо у Бугарској Стам-
булова, а у Букурешту многе др-
жавнике и недржавнике, који су
сматрали, да је за њих и корисно и
часло, да трче за тројним савезом
ма против кога, па и против Русије.
Али сада, пошто је тројни савез пре-
живио своје вријеме, а двојни савез
између Русије и Француске учинио
та безбедним, почели су државници,
који су се до скоро отуђивали од
Русије, овој опет да чине услуге,
причајући тиме своју погрешку и
разочарање.

За пошљедњих 20 година ру-
муњска се влада није задовољавала
сао ситним заклоњима према ру-

ском бродарству на Дунаву, већ је
предузимала и озбиљне мјере, тако,
да права њезина намјера није била
ни за к'га тајна. То се мјере најбоље
огледају у војеним припремама на-
оружању, утврђивању Букурешта
гвозденим кулама Грузопова система,
саграђених под надзором и по плану
белгијског генерала Бриалмона, као
и у грађењу трију упоредних стра-
тегијских жељезница. Исто тако и
грађење војног пристаништа и осни-
вање и развијање румунске ратне
флоте на Црном Мору и Дунаву
очито показује, против кога је напе-
рена политика румунског Хоицолер-
на и његова савјетника Стурзе. Ру-
мунија је мислила, да се може осло-
нити на политику Стамбулова у
Бугарској, али се у пошљедње доба
преварила и наједанпут дошла изме-
ђу двије ватре — између Русије
с једне, и Србије и Бугарске с друге
стране. Овако стање ствари морало
је нагонити Румунију, да послуша
стари савјет румунског родољуба
кнеза Глигорија Стурзе, те да се
врати пријатељству с Русијом јер
по ријечима тога родољуба: Руму-
нија се мора за свагда одрећи трој-
ног савеза и ступити искрено у са-
вез са Русијом и у федерацију са
балканским државама, чувајући при-
том своју народну независну владу,
потпуну своју самоуправу и неза-
висно уређење своје војске. То би
по ријечима кнеза Стурзе требала
да буде будућа политика Румуније.
Ослањајући се на пријатељство Ру-
сије Румунија би заједно са другим
народима балканским могла мирно
очекивати коначно ријешење источ-
ног питања а да не буде онтећена.

Али од тога доба, кад је овај
савјет дат, много је времена пропало
и много се што-шта измјенило. Гли-
горије Стурзе је умро, а Румунију
је привезао за тројни савез његов
презимењак Димитрије Стурзе, који
је својој отаџбини исто тако зао дух,
као Бугарској Стамбулов. Димитрије
Стурзе непретано путује између
Букурешта и Беча и Берлина; он
је писао брошуре против руске по-
литике; он је припремио у пошљедње
вријеме путовање кнеза аустро-угар-
ског генералштаба Бека у Буку-
решт, са читавим корпусом генерал-
штабних аустро-угарских официра.
Он је по упуству Голуховског уде-
сио састанак грчког и румунског
краља у Абацији, у правцу против-
ном српском и бугарском народу, а
сад се опет савјетује час са Беком
а час са Голуховским о судбини
Румуније.

У пошљедње се вријеме шире и
из Букурешта и из Пеште узнеми-
ривачки гласови о намјеравању мо-
билизацији руске војске и о њеном
прибирању дуж румунске обале. У
посјети руског адмирала Хилдебранда
у бугарским пристаништима виде се
неке војничке намјере и т. д. Кад у
Румунији и Аустрији плаше сами
себе оваквим страшилцама, онда нека
се за то захвале Димитрију Стурзи.

У Бечу и Пешти нијесу могли
наћи незгодније вријеме за ширење
оваквих вијести о руским војеним
припремама, јер само сљедећ човјек
може да не види данашњи положај
Русије. Баш у тренутку кад руски
Цар полази на пут у Данциг и
Француску, Русија не може да се
брине ни о чем више, него само о

одржању мира. Сталност мира по-
требна је и онда, ако би се споразум
аустријско-руски од 1897. год. пока-
зао недовољан. Аустро-угарски ли-
стови већ говоре, да је тај споразум
недовољан и да ће га се одрећи,
ако се status quo од 1897. год. не
одржи. Стање ствари у 1897. год.,
са гледишта личних користи, било
је повољније за Аустро-Угарску него
за Русију, па ипак је Русија то стање
цијенила у главном са гледишта оп-
штег добра балканских народа и оп-
штег мира. Надамо се, да ће у Бечу
и Пешти најзад једном разумјети,
да су све опакe мисли руске на Бал-
каду измишљене, и да је све, што
није по вољи Бечу и Пешти, иза-
звано управо путовањем генерала
Бека у Румунију.“

„Над судбином Африке влада
већа моћ, него ју имаде Инглеска,
рекао је недавно пресједник Кригер
једном Норвежанину у разговору,
кад га је овај упитао о садашњем
стању. Сједи пресједник југо-африч-
ких република није посумњао у прав-
ду божју ни и у најтежим часовима
искушења, већ је остао вазда у
увјерењу свог побожног народа, да
никакав непријатељ не може побје-
дити онога, ко све своје, па и жи-
вот свој жртвује за вјеру и отачас-
тво. Кад је Инглеска увиђела, да
сијном војском не може учинити
крај несретном рату, покушао је Ки-
ченер, да једном прокламацијом за-
страши Буре, те храбре заточнике
своје слободе, и да их тијем на пре-
дају принуди. Што нијесу могли
постигли разни војсковође са 250.000
војске, зар да то изврши једна про-
кламација састављена у Лондону?
Чемберлен је, састављајући ту про-
кламацију, поступио као какав ки-
тајски мајдарић, који заповиједа вој-
ницима, да прије боја обуку страш-
но одијело и намажу лице страшним
бојама, не би ли тако нагнао непри-
јатољу страх. Та зар би збиља јед-
на прокламација којом се Бурима
пријети конфискацијом добара и про-
гонством из отаџбине, могла у страх
наћерати ове људе, који су већ ви-
дјели да су им куће и огњишта раз-
зорена, да им је живо поубијано, да
су им поља и ливаде опустопене,
и који сами непрестано живе у жи-
вотној опасности? Инглези су већ
узели Бурима све, осим живота и
слободе.

Овакве прокламације међу тим
не олакшавају баш ни најмање ин-
глески положај у овом рату — по га
оне напротив још више заоштравају.
Да је томе тако, видјети је по вије-
стима, што јављају о све већем
устанку у капској колонији. Данас,
право рећи, не лежи више тежине
југо-афричког питања у Оранжу и
Трансвалу, него у капској колонији.
Бурни су овдје заузели баш толико
простора, колико Инглези држе за-
посједнуто у Трансвалу и Оранжу.
Што су Инглези прогласили, да су
ове двије републике анектираће ин-
глеској круни, то мало мијења па-
ствари, кад се узме у обзир то, да
Инглези данас држе фактично у
рукама мање посједа у Трансвалу,
него што су га имали, кад су на-
дали проглас о анексији југо-африч-
ких република.

Једно питање ипак зачуђује не
само пријатеље Буре, а то је цијела

континентална Јевропа, него и само
Инглези. Одакле Бурима толико ма-
теријалних средстава, да могу по-
државати рат? Одговор на то пи-
тање — нико не би вјеровао — овај
је: све ратне трошкове — не само
инглеске него и бурске — носе
Инглези сами. Они плаћају и за
себе и за Буре. Бурни отимљу Ин-
глезима новац, пушке, фишке, хра-
ну, одијело, коње, они се дакле оди-
јевају, живе и ратују на инглески
рачуна. Истинитост овог одговора
даде се сасвијем lijепо доказати.
Инглеска војска, бројећи преко
200.000 момака, има да држи у по-
сједу територију, који је по обиму
једнак Њемачкој и Француској. Ових
200.000 момака треба хранити, оди-
јевати и снабдијевати разним ратним
потребама. На истом територију ску-
пљена је непријатељска помична си-
ла од 10.000 момака. Ко ће дакле
ову салу спријечити, да од оне ве-
лике масе разних ратних потреба,
која се мора добављати инглеској
војсци, не отме онолико хране, заи-
ре и одјеће, колико њој треба? И
тако Инглези могу бити сигурни да
ће се Бурни, све док не буду поуби-
јани или позаробљени, хранити и
снабдијевати директно из инглеског
арсенала. А сав тај терет пада на
горде Инглези, који и свом патри-
отском заносу одобравају уторност
Чемберлена, Милнера и других, да
овај рат продуже под сваку цијену.

Ако икад, а то је данас више
но сигурно, да се рат неће свршити
предајом Буре. Приче, које су се до
недавно и пречесто понављале, да ће
се Бурни предати, биле су збиља
само приче и кад би се опет почело
гласати, не би им нико више вјеро-
вао. Али сад више није могуће вје-
ровати нити у она обећања, по ко-
јима ће рат бити свршен тиме, што
ће Бурни бити натријебљени. Лорд
Киченер је средином лета рачунао,
да на бојишту стоји 13.000 Буре.
Од онда до данас лако је могуће,
да је тај број пао на 10.000. Кригер
је недавно био најавио, да је према
извјештају Шалк-Бургорову 12.000
устаха из капске колоније ступило
у редове бурске војске. Овај број је
сигурно прећерац, али се може са-
свим поуздано казати, да из капске
колоније Бурима придодали сваки
дан толико нових војника, колико их
у боју буде убијено или заробљено.

Свакако стоји, да Бурни имају
више војске на бојном пољу, него
што могу Инглези поставити, да их
ушито. Јављало се је до душе, да
ће 70.000 момака бити опозвано из
јужне Африке, али то још није испу-
њено, већ на против, послје те обја-
ве послала је Инглеска у Африку
још 16.000 војника. И тако рат траје,
и Бог зна, кад ће свршити. Кад је
почео, Инглези су мислили, да ће то
бити обична мановра — а кад тамо,
сво сад ће већ трећа година насту-
пити, што се у јужној Африци крв-
лаје. И цивилизација и хуманитет
и други велики идеали нашег вре-
мена стављени су овим ратом на ве-
лико искушење. Сви желимо, да се
тај рат сврши што прије, али тако,
да повријеђени идеали добију пот-
пуно задовољштина. А све се чини,
да ће тако и бити.

Напљедник Мак-Кинлејев Розвелт.
Нови председник америчких савезних држава Теодор Розвелт родио се г. 1858 у Њујорку. Потомак је старе трговачке холандске породице; отац му је био велики индустријалац њујоршки. Чим је савршио студије на харвардском универзитету, дошао је у Њујорк и ступио на политичко поље. Као младић од двадесет и три године изабран је за посланика законодавног тијела „at Albany“, па и ако су га стари парламентарци и политичари гледали преко рамена, он се одмах истакао у парламентарној борби и жестоко је устао против корупције, која је владала у појединим странкама.

Као силно амбициозни човек тежио је за јавним положајем и деведесетих година прошлог вијека био је полицајни председник града Њујорка. 1897 именовао га Мак-Кинлеј за другог секретара морине, и као такав настојао је да дође до рата с Шпанском. Кад је 1898 год. букујуо рат, образовао је добровољачки кор и као потпуковник добровољац стекао је себи велик глас напредном храброшћу при заузимању Сантјага де Куба. После рата постао је председник сената потпресједник савезних држава, у коме га положају затекла смрт Кинлејева.

Розвелт је веома образован човек. Писао је низ књига и расправа. Као човек је енергичан, одлучан и представник је империјалистичке политике. Неки француски књижевник описује га као тип правог Американца с многим добрим али и slabим странама. Он има у себи, вели тај Француз, младићког ентузијазма, реалног схватања, љубави према јавном животу, практичног разбора, али је и ексцентричан, амбициозан, ратоборан. Свој задатак обилежио је Розвелт овим ријечима: „Ко хоће да своју дужност врши, мора ступити у активни политички живот. Напредак ствара човек, који ради, а не онај, који говори.“

Телеграми Бечког „Кор. Бира“.

ЦАРИГРАД, 15 септембра. — Скадарски валија јавља, да случај на Скадарском језеру није од значаја, пошто је зрно из пунака, случајно пацнуло на црногорски параброд без икакве зле намере.

ВЕНЕЦИЈА, 16 септембра. — Краљевска Величанства дошла су са Задарделијем овамо први пут последије ступања на владу. Варош је пекићена, одушевљење народно велико.

БОМБАЈ, 16 септембра. — Инглеска ескадра окупља се у персијском заливу. Три крстарице већ су тамо, а три на путу. У Басора има лази се 30000 турске војске, која ће поћи тобоже у Јемен да угуши пемире у Ковенту. Вјероватније је ипак, да Турци намјеравају заузети Ковент.

КОЗЕНЦА, 16 септембра. — У цркви настала је експлозија, услед које породио се велики огањ. 50 људи тешко рањених. Штета износи 400.000 лира.

ЊУЈОРК, 16 септембра. — Параброд, који долази из Хаити-а, јавља, да је букнула револуција у Хаити.

БЕРЛИН, 18 септембра. Принц Чун отпутовао је у Напуљ.

ЛОНДОН, 18 септембра. — Основана је вијест новина о оставци Киченеровеј.

АЛЕКСАНДРИЈА, 18 септ. — Кедив повратио се овамо.

БЕЧ, 19 септембра. — Парламенат сазван је за 17 октобра (по нов.)

ПОЛА, 19 септембра. — Аустроугарска ескадра повратила се из Китаја. Дочекали су ју заповједник поморства Шпаун и многобројни народ.

КАНТОН, 19 септембра. — Штација немачке мисије код Сингнинга разорена је од бунтовника. Мисионари су у сигурности. Немачки консул у Кантону протестовао је најенергичније код китајских власти.

БЮГРАД, 19 септембра. — Руско посланство управило је листовима писмо, у којем оповргава вијест новина, по којој је тобоже „Руски инвалид“ добио указ, у којем се каже, да ће српски, бугарски и цр-

ногорски младићи бити примљени у руску војску. Такав указ није никад изишао.

ЛОНДОН, 19 септембра. — „Тајмс“ јавља из Цариграда, да конзулски извјештаји, који су стигли у Цариград, представљају положај у провинцијама тако јасан, да су по сланици одлучили сазвати конференцију с намјером, да све велесиле заједнички у том питању поступају.

БУДИМПЕШТА, 20 септембра. — Отпочели су избори за парламенат.

КИЛ, 20 септембра. — Принц Хенрик пруски са принцем отпутовао је у Спалу, да ту учине посјету руским Величанствима.

БУДИМПЕШТА, 20 септ. — Избори су прошли у опште доста мирно; само у Пиневхелу дошло је до сукоба између бирача и жандармарије, на што су жандарми пуцали и три особе убили.

БЕЧ, 21 септембра. — Краљ румуњски дошао је овамо.

БУДИМПЕШТА, 21 септ. — Од 363 позната избора изабрало је 235 либерала, 66 пристапа Конутове странке, а остале странке добиле су по којег заступника. Четири особе, које су биле рањене у сукобу у Пиневхелу, умрле су.

ЦАРИГРАД, 21 септембра. — Принц Адалберт пруски, трећи син цара Вилхелма, стићи ће 20/X (по нов.) да посјети Султана и остаће овдје до 26/X.

СИГНАНФУ, 21 септембра. — Двор китајски спрема се, да одавде отпуште 6/X или можда још прије.

БЕЧ, 21 септембра. — Франц Јосиф посјетио је јутрос краља румуњског и остао код њега 1¼ сата. Послије подне примио је краљ румуњски Голуховског и отпутовао је иза тога у Букурешт.

ЛОНДОН, 22 септ. — Краљ болује од пресека, али болест није озбиљна.

Куга у Јевропи.

НАПУЉ, 16 септембра. — Овдје нема ни један нови случај куге.

НАПУЉ, 18 септембра. — Бактериолошким испитивањем утврђено је, да је један болесник умро од куге. Новог случаја није било.

НАПУЉ, 19 септембра. — У болницама нема ни једног случаја сумњивог. Један случај јавља се из Сан-Ђовани а Тедуђо.

ЦАРИГРАД, 19 септембра. — На аустро-угарском параброду Марија Терезија, који је 15/9 отпуловио из Цариграда, а 26/9 стигао у Александрију, обољела су три човјека од куге.

НАПУЉ, 22 септембра. — Јавља се један смртни случај али утврђено је, да није куга. Болесник је ипак изолован. У Риму два сумњива случаја, али и ту није куга. И из других вароши јавља се по који сумњиви случај.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У Првој К. Ц. Повлашћеној Књижари П. М. Калугеровића на Цетињу, налазе се у промету за основне школе следећа дјела:

1.) Апостол и Јеванђеље	Циј. ф. 1	20 н.
2.) Буквар Словенски	Циј.	12 н.
3.) Ботаника	„	24 н.
4.) Зоологија	„	36 н.
5.) Земљодјелска Читанка	„	36 н.
6.) Катавасија	„	19 н.
7.) Кућарство	„	54 н.
8.) Латиница	„	12 н.
9.) Минералогичка	„	30 н.
10.) Општи Земљопис	„	43 н.
11.) Прва настава у вјери	„	12 н.
12.) Писмени састави	„	17 н.
13.) Физика	„	75 н.
14.) Часловац	„	12 н.

Школска учила и мапе

1.) Мапа Балканских Земаља	фор. н.	12 —
2.) Мапа Јевропе	„	8 —
3.) Мапа Црне Горе	„	1 50
4.) Шпрајберове природописне слике (за зид)	„	35 50

5.) Природописне сл. за зид 50 таб.	14 50
6.) Српски Глобус од 8 ⁴ у пречнику	8 —
7.) Исти с полумеријаном	11 —
8.) Исти с меридијаном	18 —
9.) Збирка Геометријских тијела кутија	5 —
10.) Словарици или писмарици	3 60
11.) Штица за зид удешена	2 50
12.) Рачуналка за цијеле бројеве	12 —
13.) Рачуналка за разломке	12 —
14.) 30 слика из старог завјета увезато	5 50
15.) 30 слика из новог завјета увезато	5 50

Сва издања К. Ц. Државне Штампарије као и све друге књиге поручују се преко Прве К. Ц. повлашћене књижаре П. М. Калугеровића са јединим додатком поштарине.

Цетиње, 7 Септембра 1901

Прва К. Ц. Повлашћена Књижара П. М. КАЛУГЕРОВИЋА.

Изашли су из штампе протоколи за црногорске основне школе (тврдо укоричени, великог формата) и листе за мјесечне извјештаје:

1. Протокол за уписивање ђана и годишњег успјеха (од 400 странаца). Цијена . . . круна 10.
2. Протокол дневног рада (од 400 странаца). Цијена . . . круна 10.
3. Протокол дневног посјеђавања и мјесечног успјеха ученика, (од 400 странаца). Цијена . . . круна 10.
4. Листе за мјесечне извјештаје (од 4 странаца). Цијена . . . хелера 4.

Ове протоколе као и листе за мјесечне извјештаје уредио је Главни Школ Надзор-ништво. Такође исто је наредило, да их купе оне школе које ових протокола и листа немају.

Могу се поручити и купити код Прве К. Ц. Повлашћене Књижаре П. М. Калугеровића на Цетињу.

Цетиње, 7 Септембра 1901.

Број 111.

У П Р А В А Д Р Ж А В Н Е Ш Т А М П А Р И Ј Е.

О Б Ј А В А

Марко Зрнов Калезић, из Бјелопавлања, отишао је павад двије године у Влашку, одакле се никоме јављао није. На молбу његове својте нека изволи сваки онај, који би што о поменутом Марку знавао, извјестити:

Број 1914. Књ. Министар. Ни. Дјела. (2—2)

ОБЈАВА.

20 Октобра 27 Октобра и 3 Новембра 1901 год. држаће се на Ријеку у канцеларији потписате Управе лиценцијација за дрикање млина на Бостан, — под условија која су изложена у истој канцеларији.

Контакт ће се учинити за три године почињући од 5 Новембра 1901 и уступиће се ономе који понуди највишу цијену — и ако ова буде повољна.

Од подузимаца тражиће се, за кауцију, непокретност од четири хиљаде круна.

Они који би жељели лиценцират могу се на горе означене дане пријавити овој Управи ће се држати лиценцијација од 2 до 4 сата по подне, — и донијет са собом карте од кауције (потврђене од надлежних судских власти, да је непокретност која је у карте именована, слободна од сваког пређашњег дуга), и предати их пријед лицентирања овој Управи, иначе неће имат право лиценцират.

Ријека, 21 Септембра 19 1.

У П Р А В А Ф И Н А Н Ц И Ј Е.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Господин Павле Галга Вулева Перовић, из Скадра родом, а становник ове вароши, занимајући се фотографским и жпвотописним радом, даровао је нашој Читалици једну слику средње величине лик Руског Цара Петра Великог, коју је сам изградио живописним радом на платну. Рад је изашао лијепо, те се веома допада гледаоцима, на чему му у име Друштва подписана Управа изриче јакну благодарност.

Подгорница, 16 септембра 1901

Управа Читалице.

Р. 67

Бр. 27

1—1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Са уздицањем срцем јављамо свима нашим пријатељима и знацима, да се је и поред скоро преминуле наше дјете: Анђе и Стевана — послије десетонедељног тешког боловања наш нијгда незаборављени и непржељени јединац — син, односно брат, унук, братанић и сестричић

БОШКО

у седмој години свога младићаног живота 18 овог у вјечност преселио.

Сматрамо за особиту дужност овим путем изјавити најдубљу благодарност свима оним, који нам у жалости ма какве помоћи и утјехе пружилише.

Особиту и вјечиту благодарност изјављујемо Њиховим Високопреосвештенствима Г. Г. Митрополитима: Митрополиту Банку и Хити Саван Коачковићу, који нас брзојавно блажише у нашој превеликој жалости.

Усрдна хвала Г. Г. Докторима: Перацићу, Огњеновићу, Радуловићу и Банцу, који се својски трудили да би нам милог јединца из чељусти смрти отргли.

Браћу захвалност изјављујемо го споди свештеницима: Арсенију Поповићу, Јовану Радуловићу, Антонију Драговићу, Ристу Поповићу, Војину Поповићу и Шпину Радичевићу, који свечано драгог покојника опојаше и до вјечног му дома испратилише.

Хвала г. г. учитељима, који са великим бројем ученика спровод увеличаше.

Неизмјерна и доживотна хвала чи ловиштву и грађанству објег пола, које је у великом броју хитало блажити нас у тузи, као и испратити покојника до вјечне куће.

Понаособ браћка и усрдна хвала нашим ероцима, кумовима и пријатељима из Ђешкопоља и Момишћа, који у великом броју на челу са командиром П. Раичевићем, подкомандиром Ђ. Маркушем, официрима и бившим капетаном Р. Раичевићем, долазише ожалити и испратити милог јединца, као и другу скоро преминулу нам дјеч.

Особито благодаримо свима онима, који за пријеме боловања наше дјете на Цетињу и овђе, својом помоћи нам на уследи били и посјетама својима у тузи ране ублажавалише.

Свима и свакоме, који су, било лично, брзојавно или писмено изјавили нам своја саучешћа, остајемо до гроба благодарни.

О ж а л о ш т е н и:

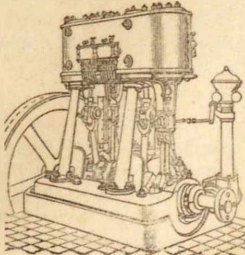
Отац Поп Крсто Поповић; мати Драгиња; сестра Олга; ђед Протођакоп Филип Радичевић; баба Милица; стрци Јован; тетка Милица са осталим покојничком родбином.

Р. 04

Бр. 28

1—1

Stabilimento Lazarus Fiume

Направљање парних машина, парних котлова и парних лајница по пројектима и к. р. лине мрине.

„Направљање трансмисија и кола

„Ливаоница гвоздја, челика и туча

„Поправка“

F I U M E: M O L O L U N G O.

П. п.

Бр. 20

4—20